

ก่นรำให้... อาลัยหา... สุทธาสถาน

แดนสยามฤๅสร้างสิ้น
 สูญรสพระธรรมแสดง
 กรุงเทพทวารวดีแปลง
 อัฐสลักราวุสลดเศร้า
 ธรรมจักร จักหยุดคือ
 จุดประโทนเป็นจุด
 คุบัวบนอกนัคนุญ
 พระเสด็จลงมาสะอื้น
 สูพรรณภูมิแผ่นดิน
 เศียรพระมาลัยหาย
 เจดีย์ปักถั๊กบกลาย
 ชาวพุทธเพียงปลายดิน
 ไชยาบรมธาตุชำ
 ศรีโสภณานุกรรมสมัย
 ศรีธรรมโศกราชอยู่ไหน
 มาประกาศพระศาสน์แพรว
 มหาวงศ์เถรวาทเรื่อง
 ตันตระยานพราหมณ์พงศ์
 ทักขินสืบสายสงฆ์
 ใครจักชบหักขินพื้น
 อีสานประแด้ง
 ขั้วรมันมาจากจร
 วิญญานทาสขอมวอน
 พิทักษ์ทับหลังบัว
 ปราสาทเพียงแคเอื้อม
 เกินจักบูรณาการ
 ศิลปกรรมไซ่ศฤงคาร
 ใครครอบครองสิทธิ์แล้ว

กันแสง
 คำเข้า
 แปรเปลี่ยน
 สกูปร้างศิลาสลาย
 ฤๅหมุน
 ไปพื้น
 บูรณะ เรือนอ
 สะอึกท้าวดาวดึงส์
 พลัดพราย
 ห้างสิ้น
 คังก่อน
 ลึกถ้วนชาวดวง
 ศรีวิชัย
 เสื่อมแล้ว
 เร็วหน้อย นาพ่อ
 ผ่องพื้นพุทธธรรม
 เรื่องวงศ์
 แผ่นพื้น
 สังฆศาสน์
 คังฟ้าอดีตสมัย
 โรยรอน
 จิ้งร้าง
 คนอยู่
 เพื่อฟ้าอนันตศิลป์
 พระวิหาร
 ผ่องแผ้ว
 คู่โลก ทรอกฤๅ
 ปล่อยร้างควรวไลน

มณฑลพายัพแพรว
 พายัพพาพลัดพราย
 เม็งรายอกราญสลาย
 ป่าสักครวญโขงแค้น
 เจดีย์เจ็ดยอดเข้า
 เย็นยับล้านนาไทย
 คอยสุเทพ เทพองค์ใด
 ปิงน้ำนวังยมเปลื้อง
 รอนรอนพระพุทธรูปร้าง
 เมืองเก่าศรีสขนาลัย
 อาตุกรุ่นซาก ไอ
 ยามเมี่ยมหยาดฟ้า
 มหาธาตุข้างถ่อมเลื่อน
 เมืองอุทยานสุโขทัย
 พลิกโฉมก่อตามใจ
 เมืองทองเทียวมุงคำ
 อุดรขยายศด่มแล้ว
 เต็งพุท ไชยธรรม์มลาย
 ศรีธรรมเพ็ชญพรางพราย
 เหลือแต่รอยอดีตอ้าง
 โกลินหรีผินผ่านพื้น
 เขตพนงก ไครผลอายุ
 วัดอรุณทรุครากฐาน
 ใครเด้าอนุรักษ์ไว้
 รอนทวยเทพสถิตทั้ง
 พิทักษ์สุทธาสถานสวัสดิ์
 กาลสว่างก็ศตวรรษ
 ฤๅจักต้องก่นรำให้

พรรณราย
 พรากแคว้น
 รอนสลด แล้วเฮย
 ขึ้นแค้นโขงครวญ
 ขวนใจ
 หยุดเบื้อง
 อารักษ์ เล่านอ
 ปลอดภัยพิสัยสถาน
 แรม ไพร
 ลบหล้า
 กองสลู
 หยกน้ำตาฟาย
 ครรร ได
 เทวหฟ้า
 อาริก
 หมกแล้วพ่อเมือง
 เวียงสลาย
 ลับร้าง
 พลันโศก
 อวดเข้าอโยธยา
 ป่านาน
 เผือกไหม้
 ริมฝั่ง อรุณแด
 ห่อนไว้วังศิลป์
 สุกข์สน์
 เกิดให้
 เวียงโศก เร็วรา
 ห่วมฟ้าจึงฟัง
 "เพ็ญ ภัคตะ"